

[Socialministeren.]

saavel som i Folketinget er jo blevet enige om at foretage en Nedsækering, men at indarbejde den paa en anden Maade, end det skete i 1927. Jeg kan derfor ikke tiltræde Mindretallets Ændringsforslag, der i øvrigt ogsaa er videregaaende i Retning af Nedsækering.

Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 vedrører det kendte Spørgsmaal om Partsfiskere. Derom har jeg tidligere flere Gange givet en Forklaring. Jeg erindrer ikke, om det har været i de forskellige Udvalg eller i Folketinget, eller om jeg ogsaa har forklaret det her, men jeg har i alt Fald forklaret det saa vidt, at jeg gerne kan gøre det en Gang til. At man ikke har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, skyldes — og det Udvalg, der blev nedsat til at revidere Loven, er fuldkommen enigt med mig deri — Forhold, som jeg nu skal gøre Rede for, og som for øvrigt findes anført i den Udvalgsbetænkning, der ledsagede Forslaget fra Samlingen 1930—31 som Bilag — den findes i Tillæg A. Sp. 4363. Saa vidt jeg kan se, er denne Udvalgsbetænkning i saa Henseende fuldkommen enstemmig, saaledes at disse Betragtninger ogsaa er tiltraadt af Arbejdsgivernes Repræsentant foruden af den nationaløkonomiske Sagskundskabs Repræsentant, henholdsvis Ingeniør Schøller og Professor Zeuthen, samt af de sagkyndige i Ulykkesforsikringen. Det hedder i Betænkningen (Sp. 4429):

„Udvalget er af den Opfattelse, at Personer, der uden at være Medejere af eller mod Erlæggelse af Forpagtnings- eller Lejeafgift at have Brugsretten over Skibet eller Redskaberne, der benyttes i Erhvervet, beskæftiges paa Skibet, i Realiteten er og efter Ulykkesforsikringsloven bør behandles som Arbejdere i Forhold til den Person, der har Ejendoms- eller Brugsretten over Skibet eller Baa-den“.

uanset den Form, deres Løn har, uanset, om de ikke faar almindelig Dagløn, men faar deres Vederlag i Form af Procenter eller en eller anden Andel i Udbyttet.

„At fritage Arbejdsgiveren for Forsikringspligt, alene fordi der aftales en saadan Lønningsmaade, forekommer Udvalget uheldigt og ubilligt overfor de paa-gældende“ — Arbejdere altsaa —, „der ved

en saadan Ordning faar Pligten til selv at sørge for og betale Forsikringen og ved indtrædende Ulykkestilfælde faar Erstatningen beregnet efter en lavere Aarsløn.“

Og saa følger Udvalget til:

„Bortset fra de Tilfælde, hvor de paa-gældende er Medejere eller Brugere af Fartøjet, har Raadet da ogsaa lige til 1927-Lovens Ikrafttræden stedsse statueret, at saadanne Personer er forsikringsberettigede Arbejdere, og dette Raadets Standpunkt er blevet godkendt ved Højesteretsdom af 4. Maj 1925.“

Under Hensyn til disse rent saglige og efter min Mening uimodsigelige Betragtninger er det, jeg har staaet saa „stejlt“, som jeg har staaet paa dette Punkt.

Jeg skal herefter anbefale ærede Medlemmer at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

M. C. Jensen: Slutningen af Ministerens Bemærkninger giver mig Anledning til at bede om Ordet. Jeg maa give Ministeren Ret i, at er der noget, Ministeren har gjort, er det at staa stejlt paa sin Opfattelse. Ministeren har fulgt denne Opfattelse ogsaa ved Behandlingen af dette Lovforslag, men naar Ministeren anfører, at alle sagkyndige er enige om, at Begrebet Partsfiskere bør opfattes paa den Maade, som Lovforslaget giver Udtryk for, maa jeg paa det bestemteste gøre Indsigelse herimod. Der er ogsaa en anden Part end Professorer og Arbejdsgivere, der kan være sagkyndige paa dette Omraade. Alle Erhvervets Folk med Undtagelse af maaske halvandet Hundrede Mand et Sted her i Landet er af den Opfattelse, at man bør blive staaende ved det, man har i den gældende Lov, og det har Erhvervets Mænd gennem deres Repræsentation givet Udtryk for baade i Andragender og Henvendelser til Folketinget. Overfor Ministerens Paastand om, at det vil være urimeligt at henføre disse Mennesker under det, som de er henført under i den nugældende Ulykkesforsikringslov, vil jeg pege paa, at der er andre Forhold end de af Ministeren anførte, der spiller ind her. Der er for det første det, at det, der nu bestemmes, vil tvinge disse Mennesker til at have en dobbelt Forsikring. Det er i Forvejen ved Lov paabudt, at naar de har over tre